

Никола Табаковъ.

Добри Чинтуловъ.

Нашата литература отъ врѣмето прѣди освобождението изтъква цѣлъ редъ скромни поети, които не сж добили широка извѣстность, но които сж отдали своитѣ сили въ безукоризнена служба на националното ни пробуждане. Между тия дѣйци на мирната просвѣтна работа, поети, учители и народни дѣйци изобщо, високо се издига и държи палмата на първенство въ едва зараждащата се българска поезия, прѣданныя и скромнѣ Сливенски учителъ Добри Чинтуловъ.

Посрѣдъ тъмния хоризонтъ на нашата бурна и тревожна ренесансова епоха, свѣтлия образъ на спокойния и замисленъ поетъ, засия лжчезарно и откри всрѣдъ лжкатушнитѣ пжтеки на робството, свѣтлика на оная живителна народна мощъ, която намѣри най-пълнѣ изразъ въ поезията на Ботева и Яворова.

Чинтуловъ не е единствения, но той е първия, който изля своята нѣжна и поетична душа въ хубави и прости патриотично-бунтовни пѣсни, отзвукъ на страстния и кипящъ поривъ на народната душа къмъ свобода. Той е първия, който напипа болнитѣ